Diamond Mountain University
Depth Course 6: Setting Fire to Your Meditation, Part III

Reading Seven: Drawing Distinctions

The following translation is an excerpt from Master Kamalashila's text on meditation., called Bhavana Krama, or The Steps of Meditation. Master Kamalashila wrote three such books on meditation, all with the same title, the one we are using is the first one. This work can be found in Tibetan in the ACIP database, TD3915, folios 36B-37B.

****

Drawing Distinctions

དེ་ལྟ་མོད་ཀྱི་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཇི་ལྟར་གཟུགས་ལ་སོགས་པ་ཡུལ་གྱི་རྣམ་པར་ཤེས་པ་འབྱུང་བ་ཙམ་གྱིས་རྣམ་པར་ཤེས་པ་ཉིད་ལ་དེ་ལྟ་དེ་ལྟར་འཇིག་རྟེན་ན་ལྷ་སྦྱིན་ནམ་མཆོད་སྦྱིན་གྱི་ཤེས་པས་མཐོང་ངོ་ཞེས་ཐ་སྙད་འདོགས་ཏེ།   བདག་ལ་སོགས་པ་ནི་གང་ཡང་མེད་དོ།   །

किंतु संवृत्या यथा रूपादिविषयाकारज्ञानोत्पादमात्रेण विज्ञानम् एव लोके तथा तथा व्यवह्रियते देवदत्तो यज्ञदत्तं ज्ञानेन पश्यतीति न तु कश्चिद् आत्मादिर् अस्ति ।

This may be true. Deceptively speaking, however, objects of form and the rest, which are born from consciousness alone, appear to consciousness itself. And so we can in a conventional sense speak of John or James as seeing something, despite the fact that there is no kind of "self" that exists at all.

དེ་བཞིན་དུ་འདིར་ཡང་གཉིས་མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་སྣང་བ་མེད་པའི་ཤེས་པ་ཁོ་ན་འབྱུང་བ་ནས་སྣང་བ་མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱིས་མཐོང་ངོ་ཞེས་དེ་ལྟར་མིང་འདོགས་སོ།   །

तथाऽत्रापि ज्ञानम् एवाद्वयज्ञाननिराभासम् उत्पद्यमानं तथा व्यपदिश्यते निराभासेन ज्ञानेन पश्यतीति ।

In this same vein, we can say that the *wisdom* which *sees nothing* appear has *seen* something when the wisdom of non-duality arises, precisely because of this understanding that nothing appears.

ཆོས་ཐམས་ཅད་དོན་དམ་པར་ངོ་བོ་ཉིད་མེད་མོད་ཀྱི། ཀུན་རྫོབ་ཏུ་རྣལ་འབྱོར་པའི་ཤེས་པའམ། སོ་སོའི་སྐྱེ་བོའི་ཤེས་པ་གཞན་ཡང་རུང་སྟེ། མི་འདོད་པ་མ་ཡིན་ནོ། །

न हि सर्वधर्माणां परमार्थतो निःस्वभावत्वे ऽपि संवृत्या योगिज्ञानम् अन्यद् वा पृथग्ज्ञानं नेष्टम् ।

Of course ultimately, there is no existing thing that has a true nature. But deceptively speaking, we see the perceptions of a yogi, or even the perceptions of ordinary people, as valid. It is not the case that we don't accept these.

དེ་སྐད་འཕགས་པ་བདེན་པ་གཉིས་བསྟན་པ་ལས་བཀའ་སྩལ་ཏེ། དེ་དོན་དམ་པར་ཤིན་ཏུ་དངོས་པོ་མེད་ཀྱང་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཡང་ལམ་སྒོམ་པར་བྱེད་དོ་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་འབྱུང་ངོ། །

तथा चोक्तम् आर्यसत्यद्वयनिर्देशे । परमार्थतो ऽत्यन्ताभावश् च संवृत्या च मार्गं भावयति । इति ।

As we find it spoken in such works as the exalted sutra, *Presentation of the Two Truths*:

> Deceptively, we must still practice the path, even though ultimately it does not exist at all as a functioning thing.

དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ན་ཉན་ཐོས་དང་། རང་སངས་རྒྱས་དང་། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་དང་། སངས་རྒྱས་དང་། སོ་སོའི་སྐྱེ་བོ་ལ་སོགས་པའི་བྱེ་བྲག་ཀྱང་ཅིས་དབྱེ། འདི་ལྟར་གང་ལ་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཡང་རྒྱུ་མེད་པ་དེ་ནི་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཡང་མི་སྐྱེ་སྟེ། རི་བོང་གི་རྭ་ལ་སོགས་པ་བཞིན་ནོ།།

अन्यथा श्रावकप्रत्येकबुद्धबोधिसत्त्वादि पृथग्जनव्यवस्था कथं भवेत्। किंतु यस्य संवृत्यापि कारणं नास्ति स संवृत्यापि नोत्पद्यते। यथा शशविषाणादि।

If this were not the case, how could we ever draw a distinction between listeners, the self-made, bodhisattvas, Buddhas, ordinary people, and the like? Anything like this which does not even deceptively have a cause is something which deceptively cannot ever begin at all—it would be like the horns of a rabbit and so on.

གང་ལ་རྒྱུ་ཡོད་པ་དེ་དོན་དམ་པར་བརྫུན་པ་ཡིན་ཀྱང་སྐྱེ་བ་ཁོ་ན་སྟེ། སྒྱུ་མ་དང་། གཟུགས་བརྙན་དང་། བྲག་ཅ་ལ་སོགས་པ་བཞིན་ནོ། །

यस्य तु विद्यते स परमार्थतो ऽलीको ऽपि समुत्पद्यत एव। यथा मायाप्रतिबिम्बादि।

Ultimately, anything which has a cause is false, but of course it starts—just like an illusion, a reflection in a mirror, an echo or the like.

སྒྱུ་མ་ལ་སོགས་པ་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བ་ཡིན་ཡང་དེ་དག་བརྟག་མི་བཟོད་པས་དོན་དམ་པར་དངོས་པོ་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་མི་འགྱུར་རོ། །དེ་བས་ན་འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་སྒྱུ་མ་ལྟ་བུ་ཁོ་ནའོ་ཞེས་གསུངས་སོ། །

न च मायादेः संवृत्या प्रतीत्यसमुत्पादे परमार्थतो वस्तुत्वप्रसंगः। तस्य विचाराक्षमत्वात्। अतः सर्वम् एव मायोपमं जगत्।

Deceptively, illusions and the rest are dependently arising. Nevertheless, because they do not hold up under analysis, ultimately they cannot in actuality be real things. And therefore it is stated: "Every living creature is simply an illusion."

དེ་ལ་འདི་ལྟར་ཉོན་མོངས་པ་དང་ལས་སྒྱུ་མའི་དབང་གིས་སེམས་ཅན་གྱི་སྐྱེ་བ་སྒྱུ་མ་འབྱུང་ངོ་།
།དེ་བཞིན་དུ་རྣལ་འབྱོར་པ་རྣམས་ཀྱི་བསོད་ནམས་དང་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་ཚོགས་སྒྱུ་མའི་དབང་གིས་རྣལ་
འབྱོར་པའི་ཡེ་ཤེས་སྒྱུ་མ་འབྱུང་བ་ཉིད་དོ། །

तत्र यथा क्लेशकर्ममायावशात् सत्त्वानां जन्ममाया प्रवर्तते
तथा योगिनाम् अपि पुण्यज्ञानसंभारमायावशात् योगिज्ञानमाया प्रवर्तत एव ॥

To elaborate, illusory births of living creatures do arise, due to their illusory afflicted minds and their illusory deeds. And in the same manner, the illusory wisdom of a yogi definitely does arise, due to their illusory collection of goodness and wisdom.

དེ་སྐད་དུ། འཕགས་པ་ཤེས་རབ་ཀྱི་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པ་ལས་ཀྱང་བཀའ་སྩལ་ཏེ། རབ་འབྱོར་
འདི་ལྟར་ཆོས་ཐམས་ཅད་ནི་སྤྲུལ་པ་ཡིན་ཏེ། ལ་ལ་ནི་ཉན་ཐོས་ཀྱི་སྤྲུལ་པའོ། །ལ་ལ་
ནི་རང་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སྤྲུལ་པའོ། །ལ་ལ་ནི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྤྲུལ་པའོ། །ལ་ལ་ནི་དེ་
བཞིན་གཤེགས་པའི་སྤྲུལ་པའོ། །ལ་ལ་ནི་ཉོན་མོངས་པའི་སྤྲུལ་པའོ། །ལ་ལ་ནི་ལས་ཀྱི་
སྤྲུལ་པའོ། །རབ་འབྱོར་རྣམ་གྲངས་འདིས་ཆོས་ཐམས་ཅད་སྤྲུལ་པ་ལྟ་བུའོ་ཞེས་འབྱུང་ངོ་། །

तथा चोक्तम् आर्यप्रज्ञापारमितायाम् ।

कश्चित् श्रावकनिर्मितः । कश्चित् प्रत्येकबुद्धनिर्मितः । कश्चिद् बोधिसत्त्वनिर्मितः ।
कश्चित् तथागतनिर्मितः । कश्चित् क्लेशनिर्मितः । कश्चित् कर्मनिर्मितः । अनेन सुभूते
पर्यायेण सर्वधार्मा निर्मितोत्पन्नः । इति ।

This same idea is expressed in the exalted *Perfection of Wisdom Sutras*, where it states:

> And so we see, O Subhuti, that all things are magical emanations. Some are emanations of listeners, some are emanations of the self-made, some are emanations of bodhisattvas, some are emanations of Those Gone Thus. Some are emanations of the afflicted state of mind. Some are emanations of deeds. O Subhuti, the point of this particular instruction is that all things are like emanations.

རྣལ་འབྱོར་པ་རྣམས་དང་སོ་སོའི་སྐྱེ་བོ་རྣམས་ཀྱི་བྱེ་བྲག་ནི་འདི་ཡིན་ཏེ། དེ་དག་ནི་སྒྱུ་མ་མཁན་བཞིན་དུ་སྒྱུ་མ་དེ་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་ཡོངས་སུ་ཤེས་པས་བདེན་པ་ཉིད་མངོན་པར་ཞེན་པ་མེད་དོ། །དེ་བས་ན་དེ་དག་རྣལ་འབྱོར་པ་ཞེས་བྱའོ། །

अयं तु विशेषो योगिनां पृथग्जनेभ्यः। ते हि मायाकारवत् तां मायां यथावत् परिज्ञानात् सत्यतो नाभिनिविशन्ते। तेन ते योगिन उच्यन्ते।

There *are* distinctions between yogis and ordinary people. Like a magician, these yogis place no belief in the illusion as truly real, because they understand it completely for what it is. And that is why we call them yogis.

གང་དག་བྱིས་པ་ལྟད་མོ་པ་བཞིན་དུ་དེ་ལ་བདེན་པ་ཉིད་དུ་མངོན་པར་ཞེན་པ་དེ་དག་ནི་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཏུ་མངོན་པར་ཞེན་པའི་ཕྱིར་བྱིས་པ་ཞེས་བྱ་སྟེ། དེ་དག་ཐམས་ཅད་འགལ་བ་མེད་དོ། །

ये ताम् बालपृथग्जनवत् कौतूहलं सत्यत्वेनाभिनिविष्टास् ते विपरीताभिनिवेशाद् बाला उच्यन्त इति सर्वम् अविरुद्धम्।

Like a member of the audience, those who are infants believe it is truly real. And it is because of their deep-rooted belief in this mistake that we call them infants.

དེ་སྐད་འཕགས་པ་ཆོས་ཡང་དག་པར་སྡུད་པ་ལས་ཀྱང་བཀའ་སྩལ་ཏེ།

།དཔེར་ན་སྒྱུ་མའི་མཁན་པོ་ཞིག །
།སྤྲུལ་པ་ཐར་པར་བྱ་ཕྱིར་བརྩོན།
།དེས་ནི་སྔ་ནས་དེ་ཤེས་པས།
།སྤྲུལ་པ་དེ་ལ་ཆགས་པ་མེད།

तथा चोक्तम् आर्यधर्मसंगीतौ ।

मायाकारो यथा कश्चिन् निर्मितं मोक्षं उद्यतः ।
न चास्य निर्मिते संगो ज्ञातपूर्वो यतो ऽस्य सः ॥

As it was stated in the exalted sutra, *Perfect Summary of the Dharma*:

> Think of those who work magic—
> Since magicians are aware
> Of the process in advance,
> When they struggle to free
> The emanation, they do not
> Become drawn into it.

།སྲིད་གསུམ་སྤྲུལ་པ་འདྲ་བར་ནི།
།རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་མཁས་པས་ཤེས།
།འགྲོ་བའི་ཆེད་དུ་གོ་བགོས་ཏེ།
།འགྲོ་བ་དེ་ལྟར་སྔ་ནས་ཤེས།
།ཞེས་གསུངས་སོ། །

त्रिभवं निर्मितप्रख्यं ज्ञात्वा संबोधिपारगः ।
संनह्यते जगद्धेतोर् ज्ञातपूर्वं जगत् तथा ॥ इति ।

Just like that, those learned ones
Intent on perfect enlightenment
Understand that the three realms
Are like an emanation. They don
The armor for the sake of beings,
Knowing in advance their state.

The following translation is an excerpt from A Method for Implementing a Review Meditation on the Briefest Essence of "The Path to Bliss," a Presentation of the Steps of the Path to Buddhahood, *by Ngulchu Dharma Bhadra (1772-1851). The Tibetan text can be found in his collected works, book #3, volume 3, and in the ACIP catalog, S6335, folio 04A-04B.*

****

Fifth Preliminary Practice, Continued: Collecting and Purifying

།ཕྱོགས་བཅུའི་རྒྱལ་བ་ཀུན་དང་སངས་རྒྱས་སྲས།
།རང་རྒྱལ་རྣམས་དང་སློབ་དང་མི་སློབ་དང་།
།འགྲོ་བ་རྣམས་ཀྱི་བསོད་ནམས་གང་ལ་ཡང་།
།དེ་དག་ཀུན་གྱི་རྗེས་སུ་བདག་ཡི་རང་།

I take joy in every goodness
That exists—that done by every
Victor of the ten directions, all
Sons and daughters of the Buddhas,
The self-made, those of learning,
Those who learn no more, and
Every other living creature too.

།གང་རྣམས་ཕྱོགས་བཅུའི་འཇིག་རྟེན་སྒྲོན་མ་རྣམས།
།བྱང་ཆུབ་རྣམ་པར་སངས་རྒྱས་མ་ཆགས་བརྙེས།
།མགོན་པོ་དེ་དག་བདག་གིས་ཐམས་ཅད་ལ།
།འཁོར་ལོ་བླ་ན་མེད་པ་བསྐོར་བར་བསྐུལ།

O lamps for the world in the ten directions,
Buddhas who've reached perfect enlightenment,
Saviors who've travelled beyond desire—

I request that you turn the unsurpassed
Wheel of the dharma for us all.

།མྱ་ངན་འདས་སྟོན་གང་ཡིན་དེ་དག་ལ།
།འགྲོ་བ་ཀུན་ལ་ཕན་ཞིང་བདེ་བའི་ཕྱིར།
།བསྐལ་པ་ཞིང་གི་རྡུལ་སྙེད་བཞུགས་པར་ཡང་།
།བདག་གིས་ཐལ་མོ་རབ་སྦྱར་གསོལ་བར་བགྱི།

To those who may think to pass beyond grief
I beg you, with palms joined together
For the benefit and happiness of every being
Please stay, for as many great cycles of time
As there are specks of dust on this world.

།ཕྱག་འཚལ་བ་དང་མཆོད་ཅིང་བཤགས་པ་དང་།
།རྗེས་སུ་ཡི་རང་བསྐུལ་ཞིང་གསོལ་བ་ཡི།
།དགེ་བ་ཅུང་ཟད་བདག་གིས་ཅི་བསགས་པ།
།ཐམས་ཅད་བདག་གིས་བྱང་ཆུབ་ཕྱིར་བསྔོའོ།

Whatever small goodness I have amassed
By bowing down and offering,
Cleaning my heart and taking joy,
Requesting to teach and asking to stay,
I dedicate now to becoming a Buddha.

།ཞེས་ཚིག་དོན་གོ་བར་བྱས་ལ་བརྗོད་པར་བྱའོ།།

And as we recite this prayer, we should keep in mind the meaning of the words.